

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANY VII: NÚM. 150

SETMANARI MALLORQUÍ
Inca, 13 Febrer de 1926

Redacció Administració
Murta, 5. - Inca

ENTRE DOS MARRECS

Això era quan els nins de mamella sabien parlar. Des de dues eixides, dos marrecs que prenien la fresca en llurs breçols, llençant les cametes enlaire part de fóra dels volquers, així parlaven.

—¿Sabs que tenc molta feina?

—No veig que en puguis fer gaire; si no t'expliques no t'entenc.

—Doncs, perquè ho sàpigues,estic enfeinat en tota una restallera de descobriments científics de la més alta importància per la nostra classe.

—Ola, ola, fes-me'n dos quartos d'això; no hi caic.

—Mira, t'ho diré perquè ets tu i amb la condició que no ho xerris a ningú. Estic en camí de fer grossos descobriments. Fa la el mar de temps que'm preocupa l'estudi de naturalesa i de les seves lleis.

El primer problema que vaig plantejar fou aquest.

¿Com ho tenc de fer perquè la llet regali mi a la meva boca quan tinc gana?

De primer vaig pensar que n'hi havia prou amb badar la boqueta, i això va sortir-me bé algunes vegades; però ben aviat me va fallar el compte. Més tard tirava cosses i em mamava el dit, però he observat que això no surt bé no més que de dia.

A la fi vaig trobar el secret: era de nit, vaig fer una cantada acompanyada d'un cert grinyol i vetaquí la font que raja. Això

no falla. Quantes vegades canto, raja. I vetaquí el meu primer descobriment.

— N'om facis riure. Raja perquè desperstes ta mara, i ella té llàstima de tu i et tapa la boca amb el pit.

—A mi què'm contes de la mare. Això són romanços, tu ets un obscurantista i un retrògrado. Aquí no hi ha mare que valgui. Aquella cosa grossa que m'agafa i m'atipa no és tal mare, és l'instrument de la naturalesa que, abeint una llei fatal, se m'acosta quan jo ploro. Jo mano i la natura creu, vet'ho aquí.

—¿Vès si m'ho faràs creure! ¿I quí et muda la roba sinó la mare, quan t'embrutes?

—Vaja, noi, ets molt ignocent tu, ¿No t'has fixat que aquí a la eixida, després de ploure, surten caragols? ¿i per què surten? Doncs és la força de l'atracció entre la humitat i les bestioles. Doncs així mateix en nosaltres. Hi ha una repulsió entre nostra pell i la roba bruta, i una atracció entre nostra pell i la roba neta; i aquí tens per què la primera marxa i la segona ve. És una força bruta i rès més. I aquesta és la llei de l'atracció universal, que també jo he descobert.

— Me deixes parat amb la teva saviduria. Veies, doncs, què m'hi diràs an això:

I aquelles cançonetes tan dolces que sentim ¿de quí són sinó de la mare?

¿Què sabs tu d'aquestes coses, criatura sentimental i desgraciada? ¿Quí t'ha ensenyat tantes falornies? ¿No t'has fixat e

sempre, sempre abans de sentir les cançons, se tanquen les finestres i se fa fosc? ¿No t'has fixat que amb el poder de les cançons se'ns tanquen també les finestres dels ulls i per dintre se'ns fa fosc també? Ara jo us pregunto: ¿què és tot això sinó una força misteriosa entre la foscor i les canturies? Tu dius que són dolces aquestes, més jo no trobo que sien dolces ni salades; lo que sí he reparat que fan cloure les parpelles i les enganxen amb una miqueta de goma. I vetaquí per què costen tant d'obrir quan un se desperta.

— Mano, tu ets un esmolet que totes se les pensa, però voldria que m'expliquessis qui és que t'agafa i et fa saltar i et passetja i et toca els morrets per a fer-te riure i et fa petonets a la cara. Diga'm, si et plau, ¿qui pot fer totes aquestes coses, si no és la mare?

— Sempre seràs un badoc i un tanoca. Me sembla que quan seràs gran seràs d'aquells que sempre es mosseguen la llengua o bé d'aquells altres que sempre es trepitgen les betes de les calcetes. Dignes, ¿no sents que fa vent aquí: i per ventura és la mare que bufa? ¿No tens calor: i és per ventura la mare que t'escalfa? Jo no sé qui és que m'agafa, em fa saltar, me passeja, em breça o em besa; però no per això haig de pensar que això m'ho fa la mare. Poden ser forces ocultes de la naturalesa que no sabem com vénen o deixen de venir. Tot abans de creure que hi ha algú superior a nosaltres que fa de nosaltres lo que li plau. Jo a casa sóc el rei i no puc sofrir que ningú sigui més que jo. Passi que la naturalesa tingui coses per a mi inexplicables, més cap a la fi acabaré jo per dominar totes aquestes forces fatals.

— Doncs jo penso diferent: a mi em plau tenir mare, a mi em plau que sigui ella la que'em dóna mamar i la que'm fa dormir i la que'm fa petons i la que juga amb mi. Vaja, adéu, i que t'hi conservis.

— Abur, tonto, clerical, llanut, estaqui-ot, obscurantista.

— No deus tenir raó que així m'insultes.

— Que tinguin mare les nines, passi, però els nois com tu i jo...

***

Així havem vist molts savis que, tenint sempre i per tot a Déu davant del nas, han trobat per tot fatalitats, lleis, fenòmens, coses incognoscibles, bruixes, misteris, tot menys a Déu. A nosaltres ens plau de saber que Déu ens escolta, i amb sa província amorosa ens aguanta i ens breça.

JAUME RAVENTOS

NEU A MUNTANYA

An En Bartomeu Colom

• Neva en pau a la muntanya,
a trenc d'auca, pel cel gris.
Dins la vall, —s'escolta apenes
l'insensible fregadiç,—
el gener desfulla roses
d'ametlers del paradís.

Neva en pau; dolça mortalla
sobre el món en soletat.
L'aire fred, poblat de cendres,
és immòbil i encantat,
i dins l'aigua de la pica
remoretja el doll glaçat.

Trec el cap a la finestra;
dins el bosc no hi ha camins.
L'ull del gorc, en la blancura,
és més verd per allà endins;
mig colgada penja l'eura
a damunt els remolins.

Sobre el porxe i les teulades
va nevant, nevant, nevant...
Neva el caire de les penyes
i en la rama del vessant,
i damunt els braços negres
de l'alzina més gegant.

Oh Déu meu, sou vós darrera
d'eixa morta resplendor?
El meu cor sent la dolcesa
d'una aubada interior.
En coixins de blanc silenci
s'és dormit el meu dolor.

MIQUEL FERRÀ.

Montnàber, 1917.

Bolletí de L'HARPA D'INCA

L'EXERCICI ECONÓMIC DE 1925

En la Junta general celebrada dia 7 d'aquest mes, l'actiu Secretari de L'Harpa N'Antoni Ramis, lletgí el Balanç econòmic de 1925, desglosat amb els conceptes en que han vengudes a la caixa les entrades i sortides.

La falta de lloc nos priva de poder donar tals contes detallats, sols en darem els resums, que són:

Entrades generals ptes.	2248'94
Sortides » » »	2479'65
Dèficit	<u>50'71</u>

Seguidament el Secretari lletgí les esgüents notes aclaratòries:

Volem fer constar, als socis, que enguany ha estat un dels exercicis de més profit econòmics, encara que a primera vista no ho parezca, pels següents motius.

A principis d'any poguerem tornar al Crèdit 300 pessetes que deviem desde l'any 1922.

Hem assignada al Vis-director una quantitat de 180 pessetes pels seus treballs ben provats en els ensais.

Una altra assignació de 72 pessetes al Circol d'obriers catòlics per llum i altres afers.

Vetaquí, per tant, una quantitat de 550 pessetes de sortides que no teniem en presupost dins els exercicis anteriors.

Per altra part, han deixat de ingressar els donatius de la Loteria Nacional (250 ptes). per haver acordat la Junta de Govern destinar-los al pagament de la Senyera i per tant no deven figurar en els llibres de la Depositaria.

Nos congratulam en fervors saber que la cuota de protectors va de cada dia en creixensa. Si be hi ha hagudes algunes baixes justificades per ausències i defuncions, avui comptam amb unes 75 pessetes mensuals

de protecció. Tambè el Magnífic Ajuntament per aidar a nostra noble tasca ha acordat augmentar la subvenció en 100 pts. més anyals.

**NOVA JUNTA DE GOVERN
DE L'HARPA D'INCA**

Ha quedada definitivament constituïda la Junta de «L'Harpa» amb un personal representatiu que és vengut a la direcció disposat a treballar pel foment de nostra Entitat, per el qual, tots estan d'enhonorabona.

Es el següent:

President: D. Miquel Mir Jaume, Propietari.

Vis-president: D. Antoni Amer Sastre, Cap de la Sucursal del Crèdit.

Secretari: Mn. Josep Aguiló Pomar, Rector de Sant Domingo.

Vis-secretari: D. Marià Calderón Luna.

Tresorer: D. Pau Marià Morey Coll, Procurador.

Bibliotecari: D. Joan Estrany Mateu.

Vocals: 1.º D. Josep Siquier Verd. 2.º D. Jaume Coll Seurina. 3.º D. Antoni Socias i 4. D. Francesc Aguiló.

A NA MASSIANA (*)

Voldria que em diguessis, Massiana,
si no és mon preguntar malcriadesa,
per què dus *polisson* si et dius pagesa
o per què dus volant si ets ciutadana.

Vodria sebre jo com s'agermana
amb lo poput aliu la coua estesa,
i del gipó amb la gràcia i llegeresa
lo rossegai que lo ferrer agrana.

Puis per més que ma testa pensa i fila
per deixar d'una volta batiada
eixa estranya barreja que s'estila,

d'aquí no puc sortir, nina estimada:
ciutadana estrafeta ets a la vila
i ets a ciutat pagesa desfressada.

J. ALCOVER.

Juliol 1872.

Vida Municipal

Plassa Mejor.— Ja han comensat les obres de reforma i engrandiment de la Plassa Major, amb l'enderrocament de la casa que fou de l'amo Antoni de s'Escolana, avui del comerciant D. Antoni Janer.

Sabem que no s'ha presentat cap reclamació contra el plà de reforma esposat an el públic i que l'Ajuntament té metàlic per atendre a los compromisos contrets. Tan pronte com sia precis, s'anirà a un emprèstit popular.

Acorts de la Permanent.— La Comissió Permanent de nostro Consistori, entre altres, ha prés els següents acorts:

Aumentar l'alumbrat públic dels carrers de Comers, Major, Sirena, posant artístiques faroles.

Per tancar diferents solás dels carrers de Ramón Llull, Sant Antoni i altres.

Encaragar a l'arquitecte municipal l'estudi d'un projecte per l'acabament de les arcades (pòrticos) de la plassa del'Església.

Posar lletreros, a les entrades de la ciutat, indicant que està prohibit corre per carrers i places, i que els autos no poden anar a una velocitat major de 12 kilòmetres per hora.

Obres.— La brigada municipal segeix arreglant la via pública. Per aquest fi hi ha disposats centenars de metres cúbics d'esquerde, davant la Plassa de Toros, darrera l'església de Sant Francesc i a la plassa de la Font. També s'ha rebut l'apisonadora comprada, per acort de la Corporació municipal.

VIDA SOCIAL

Diumenge, dia set del corrent mes, el Sindicat Católic Agricol d'Inca celebrà Junta General ordinari, baix la presidencia de D. Miguel Pujadas.

Aprovades les actes del finit any 1925, el caxer Sr. Aguiló dóna conte de les operacions fetes per la Casa Rural del Sindicat

Després s'acordà celebrar la festa del estalvi, regalant llibretes de la Caxa an els atlots qui assistexen a les escoles. Per aquest fi, la Junta destina cent pessetes, i rebrà els donatius de totes les persones que vulguen contribuir a tan bona obra, puis, amb ella no sols s'estimularà l'estalvi, sino que se fomentarà l'amor a l'instrucció.

Finalment, se nombrà una comissió que se cuidarà de tot lo relatiu a màquines i eines agrícoles, especialment de la compra d'una màquina de segar. dels beneficis obtenguts, meresquent l'aprovació de la Junta.

LLIBRERIA

CARRER DE LA MURTA 5.—INCA

DERRERES OBRES REBUDES

LA PIEDAD ILUSTRADA. Directorio Espiritual compuesto para las personas instruidas por el P. Ramón Ruiz Amado de la Compañia de Jesús. (Enquadernat.)

MANA DEL CRISTIANO. Arreglado por el Venerable Claret, Fundador de la Congregación de Misioneros del I. C. de María (Enquadernat.)

ANTES QUE TE CASES. Cartas a un joven casero por el R. P. Ramón Ruiz Amado, S. J. — Segunda edición. — (Enquadernat.)

MEDITACIONES PARA SEÑORITAS. por el Abate M.***, versión de 12.ª edición Francesa-Octava edición — (Enquadernat.)

LAS HUELLAS DEL OSO. por el P. Enrique S. J. Spalding, S. J. traducción del inglés por Ventura Fraga. (Enquadernat.)

A LA MARE DE DEU DE NURIA. Missa ad chorus unius vocis, vel duos alternantes, organo comitante ad libitum auctore Aloysio Romeu, Presb. (Missa d'estil popular-gregorià.) 5 ptes.